

Както се вижда отъ бѣлѣжкитѣ — срѣщу името на всѣки офицеръ отъ 3-я дружина, почти половината бѣха туркестанци — офицери, безъ съмнѣние храбри, калени въ боеветѣ по туркестанскитѣ пѣсѣчливи степи, но за туй хора съ характеръ грубъ, съ особенъ възгледъ на войната, всички съ високо за себе си мнѣние, което и не крияха. Това послѣдно обстоятелство не прѣмина, да не послужи за раздѣление на офицеритѣ отъ 3-я дружина на два лагера, но за това ще кажа по-послѣ. Сега ще кажа, изобщо, за всичкитѣ офицери и кадровитѣ долни чинове, дали тѣ напълно отговаряха на своето назначение или не. Наистина, въпросъ твърдѣ деликатенъ, на който мъчно е да се отговори положително или отрицателно. При всичко това, азъ мисля, че тѣ не съвсѣмъ отговаряха на своето високо назначение и то не че бѣха офицери отъ долна проба; напротивъ, назначенитѣ офицери въ опълчението бѣха интелигентни и се отличаваха съ знанието на службата. По мое мнѣние най-голтѣмия тѣхенъ недостатѣкъ се заключавахе въ това, че тѣ бѣха отъ разни войскови части, разположени по всичкитѣ краища на обширното Русско Царство.

Тукъ имаше офицери отъ армията, гвардията, младата гвардия, стрѣлковитѣ гвардейски и негвардейски, линейнитѣ сибирски и туркестански батальони, както и кирасири и кавалерийски офицери. Тукъ имаше стари закалени службисти и юноши, които едвамъ започваха да служатъ. Тѣзи офицери отъ разнo общественно положение и войнишки закалъ, мисляхъ азъ, на да ли ще могатъ да се сплотятъ тѣй тѣсно, щото задружно и въ пълна гармония да посѣятъ въ сърдцата на своитѣ ученици — опълченци онѣзи начала, които сж необходими за единъ добръ нравствененъ, дисциплиниранъ и самоотверженъ войникъ.

Колкото се отнася до долнитѣ чинове, азъ ще кажа, че едната частъ отъ тѣхъ не съвсѣмъ отговаряха на своето назначение. Тѣ, както и офицеритѣ, бѣха отъ разни части. Освѣнтъ това, една частъ отъ тѣхъ бѣха отъ запаса на армията и сами имаха нужда отъ учители. Но най-главното, между тѣхъ имаше и такива, които обичаха и да си попиянуватъ. Впрочемъ, друго яче неможеше и да бжде: кой командиръ на частъта би си далъ най-добрия унт.-офицеръ, а за себе си оставилъ посрѣдственнитѣ! Менъ лично ми сж извѣстни още отъ 1872 год. двоица унт.-офицери отъ батальона, въ който азъ слу-